

prima instanță: O. Melenciuc
instanța de apel: D. Manole, N. Traciuc, E. Fistican

dosarul nr. 3ra-212/14

Î N C H E I E R E

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată, în ordinea contenciosului
administrativ depusă de „Advalorem” societate cu răspundere limitată către
Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2013, prin care a
fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, fiind
menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie
2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă

La 07 decembrie 2012, reclamantul „Advalorem” societate cu răspundere
limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de
Stat mun. Chișinău, solicitînd anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 3028/5 din
24.10.2012 și anularea dispoziției de suspendare a operațiunilor bancare ale SRL
„Advalorem” nr. 012012092829 din 28.09.2012.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat faptul că la
data de 02 iulie 2012, la întreprinderea reclamantă a fost efectuat un control de către
Direcția Investigații a fraudelor din cadrul MAI, iar în rezultatul controlului au fost
ridicate mai multe acte de evidență contabilă și blocul de sistem de la computerul
din oficiul SRL „Advalorem”. În perioada august – septembrie 2012, la societatea
reclamantă a fost efectuată revizia economico-financiară tematică a activității
companiei de către CCCEC, finalizat prin Actul de revizie din 26 septembrie 2012.

La fel, reclamantul a indicat că, în urma efectuării evidenței contabile și a
stocurilor disponibile, CCCEC a constatat că, înregistrarea în evidența contabilă a
faptelor economice se efectuează în conformitate cu Planul de Conturi contabile,
relațiile cu alți agenți economici sunt bazate pe contractele comerciale încheiate și
au fost constatate cazuri de reflectare incorectă în evidența contabilă de către SRL
„Advalorem” a relațiilor economice alți agenți economici.

În paralel, în perioada 03 septembrie 2012 – 25 septembrie 2012, la SRL „Advalorem” a efectuat un control și Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, care a verificat activitatea companiei pe perioada de activitate 01.07.2008-25.09.2012. În urma controlului, la data de 25 septembrie 2012, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit actul de control, în care, societatea reclamantă printre altele, a fost învinuită de diminuarea venitului impozabil pentru anul 2011 cu 9 196 744 lei, diminuarea TVA aferentă bugetului în sumă de 5 466 611 lei și diminuarea veniturilor pentru perioada 01.01.2012-30.06.2012 în sumă de 18 137 463 lei, toate determinate prin metode și surse indirecte.

A indicat reclamantul că, deși la actul de control respectiv a depus dezacordul motivat, obiecțiile sale au fost ignorate completamente, și în urma examinării rezultatelor controlului, șeful-adjunct al IFS mun. Chișinău a emis decizia nr. 3028/5 din 24 octombrie 2012. Prin decizia dată au fost reiterate de către Inspectoratul Fiscal de Stat acuzațiile aduse în Actul de control și a fost dispusă încasarea în bugetul de stat a sumei TVA în mărime de 5 542 975 lei, presupus diminuată, plus penalități în mărime de 213 613 lei pentru neachitarea în termen a TVA; a fost aplicată amenda în mărime de 1 379 516 lei pentru presupusa diminuare a venitului impozabil în mărime de 9 196 774 lei, amendă 1662893 lei pentru diminuarea TVA în sumă de 5 542 975 lei, amendă în mărime de 50 000 lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile.

Susține reclamantul că, din cuprinsul deciziei contestate reiese că, concluziile privind diminuarea TVA și a venitului impozabil se bazează pe Rapoartele de constatare tehnico-științifică nr. 1576 din 01.08.2012 și nr. 1613 din 02.08.2012, efectuate de către Direcția tehnico-criminalistică a Departamentului Poliție a MAI.

La data de 31 octombrie SRL „Advalorem” a depus la IFS pe mun. Chișinău o cerere prealabilă prin care a reiterat argumentele expuse în dezacordul la Actul de control, în partea ce ține de calcularea suplimentară a taxei pe valoare adăugată, a amenzilor în mărime de 30% și a amenzii de 50 000 lei pentru presupusa lipsa parțială a evidenței contabile, însă toate obiecțiile reclamantului au fost respinse prin decizia nr. 321 din 27.11.2012.

Totodată, reclamantul a indicat că, la data de 02 octombrie 2012, a fost informată de către BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA că, prin dispoziția de blocare a operațiunilor pe cont nr. 012012092820 din 28.09.2012, conturile curente ale SRL „Advalorem” la bancă au fost blocate. În dispoziția dată, se menționează că, suspendarea operațiunilor bancare la contul bancar al SRL „Advalorem” a fost dispusă pentru împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție în depozite, în locurile de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare organului fiscal, asupra problemelor care apar în timpul controlului.

Deși SRL „Advalorem” la data de 02 octombrie 2012, a depus o cerere prealabilă privind anularea dispoziției de suspendare a operațiunilor pe cont, IFS mun. Chișinău nu a transmis în adresa reclamantei un răspuns în termen, dar numai la data de 27 noiembrie 2012, a primit un răspuns vag, în care pur și simplu au fost explicate motivele blocării contului.

A mai indicat SRL „Advalorem” că, în decizia contestată nu este indicat în ce constau încălcările de care este acuzată societatea reclamantă, însă este evident faptul că, concluziile organului fiscal se bazează pe rapoartele de expertiză întocmite de către MAI, rapoarte ce nu au fost prezentate și contribuabilului. Pe lângă faptul că, pe toate lunile volumele de vânzări sunt majorate inexplicabil, în aceste majorări lipsește orice logică economică, deoarece în acest tabel pentru lunile februarie 2011 și iunie 2011 volumele de vânzări sunt de 2-3 ori mai mari ca în celelalte luni ale anului, pe când din contra aceste luni sunt mai proaste sub aspectul vânzărilor.

Pentru a exclude posibilitatea unei erori interne, la cererea asociațiilor companiei, de către firma de audit „Moldauting” SA a fost efectuat un audit prin verificarea completă a tuturor actelor contabile pe luna februarie 2012, iar în rezultatul acestui audit, auditorii au concluzionat că datele privind volumul vânzărilor din evidența contabilă și din registrul vânzărilor pentru februarie 2012, corespund documentației prezentate.

A reiterat SRL „Advalorem” că, în actul de control, inspectorii fiscali indică precum că, pe perioada supusă controlului, agentul economic a utilizat trei tipuri de sisteme computerizate de evidență contabilă, și anume: pentru perioada 01.01.2008-30.06.2009 – programa „Robul&C”; pentru perioada 01.08.2009-31.03.2011 - programa 1C versiunea 7.1; pentru perioada 01.04.2011 prezent – programa 1C versiunea 8.2, și mai multe baze de date, prin ce au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) din codul Fiscal, art. 5 alin. (2), art. 13 alin. (2) lit. a), h), e), d) și art. 29 alin. (10) din Legea contabilității, care se manifestă prin neasigurarea ținerii evidenței contabile pentru perioada 01.04.2011-30.06.2012 în mod continuu din momentul înregistrării pînă la data efectuării controlului. Or, nici un act normativ sau standard de contabilitate, nu prevede că o companie este obligată să folosească în activitatea sa programe computerizate de contabilitate sau să se folosească de același program pe toată durata activității.

Indică SRL „Advalorem” că, în actul de control inspectorii fiscali constată că, volumul mărfurilor importate în perioada supusă controlului constituie în perioada iulie-decembrie 2008 - 85,5%, în anul 2009 - 87,87%, în anul 2010 - 84%, în anul 2011-76,42%, în perioada ianuarie – iulie 2012 - 83,36% din volumul total de procurări, însă inspectorii fiscali nu numai că nu au indicat în Act, dar pe perioada controlului nici nu au încercat să verifice în detaliu procurările și vânzările, nu a

indicat cum au fost ascunse vânzările, ci s-au limitat de a se baza pe niște cifre ireale, fără a face un minim de verificări.

Consideră SRL „Advalorem” că, inspectorii fiscali la examinarea rezultatelor controlului și emiterea deciziei contestate au ignorat totalmente Actul de revizie tematică din 26.09.2009, întocmit de CCCEC, deși actul respectiv a fost invocat în dezacordul reclamantului din 10 octombrie 2012 și prezentat IFS mun. Chișinău.

Cu referire la dispoziția de blocare a operațiunilor pe cont nr. 012012092820 din 28.09.2012, SRL „Advalorem” a indicat că, o consideră drept neîntemeiată și ilegală, deoarece a fost emisă peste 3 zile de la întocmirea actului de control, iar în cadrul controlului nu s-a pus niciodată problema lipsei actelor. Mai mult, reclamantul a invocat că, la data de 28.09.2012, când a fost emisă dispoziția de blocare a conturilor bancare, administrația companiei reclamante se afla la IFS mun. Chișinău pentru a ridica Actul de control, și nu a fost informată nici despre necesitatea prezentării actelor, nici despre necesitatea emiterii deciziei respective.

A solicitat SRL „Advalorem” instanței de fond anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 3028/5 din 24.10.2012 și anularea dispoziției de blocare a operațiunilor pe cont nr. 012012092820 din 28.09.2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 iunie 2013, acțiunea înaintată de către SRL „Advalorem” a fost admisă parțial. A fost anulată parțial decizia nr. 3028/5 din 24.10.2012, emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în partea încasării la buget a taxei pe valoare adăugată în sumă de 5 542 975 lei; în partea încasării la buget a majorărilor de întârziere pentru neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată în sumă de 213 613 lei; în partea aplicării amenzii în mărime de 15% pentru diminuarea venitului impozabil în mărime de 1 379 516 lei; în partea aplicării amenzii în mărime de 30% pentru diminuarea venitului impozabil în mărime de 1 662 893 lei; în partea aplicării amenzii în mărime de 4200 lei pentru întocmirea neconformă a declarațiilor TVA; în partea aplicării amenzii în mărime de 50 000 lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile. A fost anulată dispoziția de suspendare a operațiunilor la conturile bancare ale SRL „Advalorem” nr. 012012092829 din 28.09.2012. În rest, pretențiile au fost respinse.

Invocînd ilegalitatea hotărîrii instanței de fond, la data de 19 iulie 2013, în termen, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 iunie 2013, și a solicitat instanței de apel admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată de către SRL „Advalorem” să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2013, apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respins, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2013.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) Cod fiscal, în cadrul controlului fiscal, pentru a determina corectitudinea calculării sumei obligației fiscale, autoritatea care efectuează controlul fiscal poate folosi, în cazurile prevăzute la art. 189 alin. (2) și (3), metode și surse indirecte, conform legii. Metodele și sursele indirecte de estimare a obligațiilor fiscale se folosesc și în cadrul controalelor fiscale ca urmare a instituirii posturilor fiscale în conformitate cu art. 146.

Conform art. 189 alin. (2) Cod fiscal, dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor și taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate din lipsă de evidență contabilă ori din cauza ținerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcție de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidență și/sau dările de seamă fiscale, organul fiscal calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte, efectuând ulterior recalcularea lor după restabilirea evidenței, în conformitate cu legislația, sau după prezentarea documentelor respective.

Prin prisma normelor legale citate mai sus, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia, inspectorii fiscali din cadrul Direcției Generale Control Fiscal a IFS mun. Chișinău nu au indicat în decizia contestată în ce constă imposibilitatea determinării impozitelor și taxelor, or inspectorii fiscali nu au indicat care prevederi legale au fost încălcate, lipsa de evidență contabilă, ținerea neconformă a evidenței contabile sau neprezentarea documentelor de evidență și/sau dările de seamă fiscale și prin ce se manifestă acestea, sau care anume din acestea nu au fost prezentate de către SRL „Advalorem”.

Mai mult, s-a notat că în speță, s-a constatat corespunderea declarațiilor fiscale cu documentația primară și registrele de evidență ale companiei, în actul de control nefiind indicat în mod expres în ce a constat imposibilitatea determinării impozitelor și a taxelor.

Instanța de apel a reținut că, drept temei pentru emiterea deciziei respective IFS mun. Chișinău a reținut concluziile rapoartelor de constatare tehnico-științifică nr. 1576 din 11.08.2012 și nr. 1613 din 02.08.2012, întocmite de către Direcția tehnico-criminalistică a MAI. Însă, în opinia instanței de apel, concluziile expuse în rapoartele de expertiză întocmite de către Direcția tehnico-criminalistică a MAI sunt

combătute prin concluziile expuse în actul revizie tematică a activității economico-financiare a „Advalorem” SRL din 26 septembrie 2012, întocmit de către Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

Astfel în actul CCCEC din 26.09.2012, revizorii Centrului a susținut că, activînd în domeniul comercializării cu amănuntul a aparatelor electrice, societatea comercială respectivă, conform registrelor mașinilor de casă și control, a încasat mijloace bănești în numerar, provenite din acest gen de activitate, în sumă totală de 13 866 205,77 lei, inclusiv pentru perioada anului 2011, suma încasărilor a constituit 8 765 764,28 lei și în perioada 01.01.2012-02.07.2012 – 5 100 441,49 lei; iar la aspectul privind plenitudinea înregistrării în evidența contabilă a mijloacelor bănești provenite de la comercializarea mărfurilor cu amănuntul, încălcări nu au fost depistate, toate încasările fiind integral reflectate în evidența contabilă; relațiile comerciale a SRL „Advalorem” cu alți agenți economici sunt bazate pe contractele comerciale încheiate.

În actul de revizie s-a mai invocat că conform documentelor primare contabile, relațiile economice sunt legate de activitatea de antreprenariat și se atribuie la livrarea-procurarea mărfurilor și serviciilor. Controlul nu a depistat cazuri de reflectare incorectă în evidența contabilă de către SRL „Advalorem” a relațiilor economice cu alți agenți economici; înregistrarea în evidența contabilă a faptelor economice se efectuează în conformitate cu Planul de Conturi contabile al activității economic-financiare a întreprinderilor, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997. Formulele contabile întocmite în evidența contabilă sunt în corespundere cu conținutul faptelor economice conform documentelor primare contabile; în cazul reviziei a fost efectuată inventarierea bunurilor materiale, stocate la depozitul central al societății, fiind depistate surplusuri a bunurilor în valoare de 6141,51 lei.

Ce ține de mișcarea mărfurilor primare și comercializate în perioada vizată, prin verificarea selectivă a documentelor primare contabile nu s-au constatat cazuri de neconformare a datelor din aceste documente cu datele din registrele contabile: nu au fost depistate cazuri de înregistrare incorectă în evidența contabilă a operațiunilor economice privind importul mărfurilor și achitarea cvlorii acestora; nu au fost depistate cazuri de lipsă a documentelor confirmative aferent operațiunilor de import a mărfurilor (voi. I, f.d. 48-54).

Totodată concluziile CCCEC au fost reiterate și prin rezultatele auditului efectuat de către Societatea cu răspundere limitată „Mol auditing”. Astfel, în rezultatele auditului efectuat, auditorii SRL „Mol auditing” au concluzionat că, datele privind volumul vânzărilor din evidența contabilă și din registrul vânzărilor pentru februarie 2012, corespund documentației prezentate.

Instanța de apel a notat că, chiar și în capitolul 1 al actului de control fiscal întocmit de către IFS mun. Chișinău este indicat că, evidența și utilizarea

blanșetelor de strictă evidență la SRL „Advalorem” se efectuează conform prevederilor hotărîrii Guvernului nr. 294 din 17.03.1998 prin care a fost aprobat nomenclatorul formularelor tipizate de documente primare cu regim special și Instrucțiunea privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, iar la inventarierea blanșetelor de strictă evidență devieri nu au fost stabilite. Potrivit anexelor nr. 2 și 3 la actul de control unde sunt analizate volumul de vânzări, cheltuieli și profitul pe anii 2008-2011, precum și corectitudinea impozitării venitului din activitatea de întreprinzător, diferențele dintre datele stabilite controlului sînt egale cu zero, excepție făcînd anul 2009 unde a fost depistată o diferență de 5 104 lei.

Astfel, instanța de apel a constatat că, concluziile inspectorilor fiscali expuse în actul de control nr. 5-657317, prelungit prin actele nr. 5-657318, 5-657319 se bazează exclusiv pe raporturile de constatare tehnico-științifică întocmite de către Direcția tehnico-criminalistică a Departamentului Poliție a MAI al RM, care nu au fost aduse la cunoștință contribuabilului.

Potrivit prevederilor art. 225¹ Cod fiscal, drept bază pentru estimarea veniturilor din vânzări (prestări servicii) servesc livrările zilnice de mărfuri și servicii. Pentru aplicarea prevederilor din prezentul alineat este necesară respectarea cumulativă a următoarelor condiții: posturile fiscale au fost instituite cel puțin de două ori pe parcursul anului fiscal; perioadele de funcționare ale posturilor fiscale sînt de cel puțin 30 de zile calendaristice, iar diferența dintre perioadele de activitate este de cel puțin 60 de zile calendaristice; livrările de mărfuri și servicii în medie pe zi pînă la și între perioadele de funcționare a posturilor fiscale sînt mai mici de 70% față de livrările medii pe zi înregistrate în perioadele de funcționare a posturilor fiscale. Estimarea veniturilor din vânzări se efectuează, avînd ca bază livrările zilnice de mărfuri și servicii înregistrate pe perioada funcționării posturilor fiscale, pentru perioada de la începutul anului fiscal pînă la instituirea primului post fiscal și între perioadele de funcționare a posturilor fiscale, pentru lunile în care media zilnică a livrărilor înregistrate în evidența agentului economic este mai mică de 70% din media zilnică a livrărilor înregistrate în perioadele de funcționare a posturilor fiscale.

Prin urmare, la SRL „Advalorem” organul fiscal nu a instituit un post fiscal, și la caz, a lipsit baza juridică pentru estimarea veniturilor din vânzări prin metode indirecte.

În contextul celor relatate, s-a reținut ca întemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia, la stabilirea diminuării venitului impozabil pentru anul 2011 în mărime de 9 196 774 lei și a diminuării taxei pe valoare adăugată aferentă bugetului în sumă de 5 542 975 lei, prin metode și surse indirecte, inspectorii fiscali au ignorat normele legale citate mai sus, sau instanța de fond cu certitudine a stabilit că, contribuabilul SRL „Advalorem” a prezentat inspectorilor fiscali care efectuau

controlul, documentele de evidență și dările de seamă fiscale, care permiteau efectuarea controlului fiscal în baza lor, fără a recurge la metode indirecte, iar posturile fiscale nu au fost instituite. Astfel, instanța de fond legal și întemeiat a admis pretenția reclamantei SRL „Advalorem” privind anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 3028/5 din 24 octombrie 2012 în partea încasării la buget a taxei pe valoare adăugată în sumă de 5 542 975 lei, or circumstanțele descrise supra cu certitudine confirmă faptul că, inspectorii fiscali la efectuarea controlului fiscal au admis încălcări ale legislației fiscale.

Conform art. 228 alin. (2) Cod fiscal, pentru neplata impozitului, taxei în termenul în bugetul stabilit conform legislației fiscale se plătește o majorare de întârziere, determinată în conformitate cu alin. (3), pentru perioada care începe după scadența impozitului, taxei și care se încheie în ziua plății lor efective inclusiv.

Astfel, avînd în vedere faptul că, IFS mun. Chișinău neîntemeiat a dispus încasarea sumei de 5 542 975 lei ca taxă pe valoare adăugată, instanța de apel a reținut ca întemeiată și cerința reclamantei privind anularea deciziei nr. 3208/5 din 24.10.2012 în partea încasării la buget a majorărilor de întârziere pentru neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată în sumă de 213 613 lei.

În temeiul art. 236 alin. (1) Cod Fiscal, amenda este o sancțiune fiscală care constă în obligarea persoanei ce a săvîrșit o încălcare fiscală de a plăti o sumă de bani. Amenda se aplică indiferent de faptul dacă au fost aplicate sau nu alte sancțiuni fiscale ori plătite impozite, taxe, majorări de întârziere (penalități) calculate suplimentar la cele declarate sau nedeclarate.

Totodată, conform art. 261 alin. (5) Cod fiscal, eschivarea de la calculul și de la plata impozitelor, taxelor se sancționează cu o amendă în mărimea impozitului, taxei nedeclarate.

Coroborînd normele de drept citate la circumstanțele de fapt ale speței deduse judecății, instanța de apel a menționat că, în situația în care Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău fără temei legal a constatat neîntemeiat neatribuirea la venituri a sumelor provenite din activitatea de întreprinzător în sumă de 9 196 774 lei, stabilită în baza informației prezentate de către Direcția tehnico-criminalistică a MAI din rapoartele de constatare tehnico-științifică nr. 1576 din 01.08.2012 și nr. 1613 din 02.08.2012, prin aplicarea metodelor și surselor indirecte și încasarea sumei de 5 542 975 lei cu titlu de taxă pe valoare adăugată, instanța de fond întemeiat a anulat decizia nr. 3208/5 din 24.10.2012 în partea aplicării amenzi în mărime de 15% pentru diminuarea venitului impozabil în mărime de 1 379 516 lei și în partea aplicării amenzii în mărime de 30% pentru diminuarea 1 662 893 lei.

În acest fel, instanța de fond întemeiat a anulat decizia IFS mun. Chișinău nr. 3208/5 j din 24.10.2012 și în partea aplicării amenzii de 4200 lei pentru întocmirea neconformă a declarațiilor TVA și aplicării amenzii în mărime de 50 000 lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile, din motiv că, IFS mun. Chișinău, căruia îi revine

sarcina probațiunii în speța dată, nu a prezentat probe care să confirme lipsa cărorva documente de evidență contabilă sau faptul neîntocmirii conform legislației în vigoare a declarațiilor TVA.

La 20 decembrie 2013 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în termenul prevăzut de lege, a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat următoarele încălcări:

- Atît instanța de fond cît și instanța de apel nu a ținut cont de argumentele invocate de către IFS pe mun. Chișinău ignorîndule totalmente și ne apreciindu-le la justa s-a valoare.
- IFS mun. Chișinău menționează faptul că, instanța de apel în motivarea deciziei contestată se limitează numai la cele invocate de către intimat în cererea de chemare în judecată, ne aducînd careva argumente privind motivarea poziției sale la aprecierea probelor.
- În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel contra acestor prevederi, judecînd apelul a trecut în mod superficial asupra argumentelor invocate de către IFS mun. Chișinău și materialului probator anexat la dosar, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat

de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru